

Formandens beretning: Årets fodboldklub 2019

Foreningsår er som oftest præget af mange op- og nedture. For Brabrand IF Fodbolds vedkommende fylder opturene heldigvis mest i 2019. Fx blev vi kåret til årets fodboldklub i DBU i den jyske region 3. En ærefuld titel, og den skal, som den øvrige del af klubbens virke, hovedsagelig tilskrives de mange frivillige trænere og hjælpere, der har involveret sig i klubbens dagligdag. Dem er der heldigvis mange af.

Alligevel kom kåringen lidt overraskende. Vi taler tit om, hvor lidt vi lykkes med i klubben. Vi har et godt optag blandt de yngste piger og drenge, men vi kæmper med at fastholde dem på de ældre årgange. Med ca. 700 medlemmer og 90 frivillige har vi en pæn volumen. Dog mangler vi konstant hænder til det arbejde, der direkte involverer holdene og deres kampe og så alt det andet. Vi taler meget om visioner og værdier, der skal binde klubben sammen. Alligevel bliver få ord overført til valgte handlinger.

Måske er hovedkonklusion bare, at vi netop er en klub som så mange andre. Lige præcis det legitimerer måske kåringen. Vi repræsenterer alle de klubber, der er en del lokalsamfundene. Hverken mere eller mindre.

I dette lukkede selskab synes jeg alligevel, at vi har lidt grund til at være stolte over vores indsats spændende fra de yngste til de ældste. Alt det der vedrører holdene, deres træning og kampe, men også alle de andre arrangementer og tiltag, der er med til at skabe en hel og sammenhængende fodboldklub. Jeg kommer ikke til at nævne alle hold og alle arrangementer, men give nogle eksempler.

Hvis vi starter med de aller yngste så har vi igen i 2019 haft fantastisk fodboldstart for både piger og drenge. Som i 2018 arrangerede Brabrand Fodbold også i 2019 indendørs pigefodboldstævne som et led i rekrutteringen af nye spillere. Da vi ved, at den sociale dimension har stor betydning for pigerne, rækker vi ud til skolerne. Det ser således piger fra de samme klasser, der stiller hold. I 2019 deltog flere store børnehaveklassepiger samt 3. klasser. Turneringen tiltrak 21 hold og 90 storsmilende piger, hvoraf mange efterfølgende er blevet kendte ansigter i klubben. Således har spillertilgangen i de yngste pigerækker aldrig været større.

Tilsvarende blev der i 2019 afholdt mikrofodboldskole, og det gentages i 2020. Indsats for at tiltrække helt unge og nye medlemmer er central for os. Et godt optag er fundamentet for en fodboldklub. Derfor skal der også lyde en stor tak til dem, der står for disse indsats og til de nye og gamle forældretrænere, der yder en kæmpe indsats sammen med de yngste. Der er sågar også forældre, der involverer sig ud over selve trænergruppen. Som da 8 forældre til vores U8-drenge hjalp med at fjerne blade fra kunstgræsbanen en kold november-aften.

Desværre mistede vi også nogle ungdomshold i 2019. Af lidt forskellige årsager måtte vi sige farvel til henholdsvis et U10 og et U-15 pigehold, mens også vores U15-drengehold gik i opløsning. Det fortæller os bare det, som vi godt ved i forvejen, nemlig at vi skal kæmpe stenhårdt for at fastholde de hold, som vi har. Et af tiltagene er igangsættelse af ekstra træningstilbud. I første omgang for vores U12 og U13-drenge. Det varetages af Mike Kaljo, der også træner U18 drenge, og Alan Abdo. Disse ekstra træningstimer fortsætter i 2020, og vi skal overveje, om det er tilbud, der skal gælde flere hold. Det betyder blot, at vi skal have trænere, der kan varetage det.

Et andet velkomment supplerende træningstiltag i 2019 var, at Brabrand af DBU og AGF blev udpeget som topcenter for U10-U12-drenge. Konkret betyder det, at BIF hver fredag eftermiddag lægger baner til træning for specielt talentfulde spillere fra stor-Århus. Træningen varetages af AGF, og vores egne trænere kan få inspiration og gode råd med på vejen. Ligeledes er det med til at profilere os som klub.

Et glædeligt gensyn fik vi med mange af de hjemvendte efterskolepiger, der sammen med nogle fra lidt ældre årgange dannede et U18-pigehold, der i 2020 fortsætter sammen med de øvrige seniorer.

For herrerne bød 2019 på den længe ventede oprykning for vores serie 1-hold, der i 2020 tørner ud i Jyllandsserie 2. Efteråret 2019 efteråret omfattede 14 kampe, 32 point og en målscore på 41 – 10. Specielt målscoren vidner om en uhyre solid defensiv, der skabte grundlaget for oprykningen. Træner Paul Horsmann bliver formodentlig en af de yngste i Jyllandsserien, men også en af de mest kompetente. Han har i 2019 været godt suppleret af rutinerede Lars Lundqvist, hvis gode råd har været af stor betydning. Det bliver vanskeligt at forblive i Jyllandsserien, da kun nr. 1-3 er sikre på at blive oppe.

En hjælp kan være fortsættelsen af det velfungerende samarbejde med divisionsholdet. De spillere fra divisionstruppen, der har deltaget på 2. holdet, har virkelig leveret en stor indsats. 1. holdet er en etableret del af toppen af 2 division, og de snuser ind imellem til oprykning. I sidste sæson missede vi den med bare en enkelt point til oprykkerne fra Kolding. I denne sæson lugter det også af oprykningsspil, men det ved vi først, når de sidste 5 kampe af grundspillet er overstået. Skulle det som forventet ende med en plads i oprykningsspillet, så bliver det dog næppe til en ny sæson i 1 division. Der er igen i år kun en oprykker, og det gør vilkårene utrolig vanskelige.

Serie 4 holdet placerede sig, trods en svingende træningsindsats, midt i rækken, og når vi glæder os over vores fine optag blandt de yngste, må vi samtidig glæde os over en velfungerende Old Boys-afdeling.

Til alle hold og deres trænere skal der lyde en kæmpe tak for indsatsen i 2019. Vi vil gerne have endnu flere hold, flere medlemmer og flere sejre, men vi må også erkende, at vi skal kæmpe en

kamp for at fastholde dem, som vi har. Vi prøver at skabe bedre sammenhæng mellem ungdom og seniorer. Hos kvinder ved at integrere U18-pigerne med seniorerne. For drengene ved at lade udvalgte U18-spillere træne sammen med såvel jyllandsserie som 2. division. Vi skal formodentlig gøre langt mere af den slags, hvis vi fortsat skal være en breddeklub, der også satser på talentudvikling.

Et væsentligt aktiv er vores faciliteter, herunder den nyopførte kunstgræsbane. 2019 bød på en række udfordringer i den henseende. På de dele af kunstgræsbanen, der er beklædt med en vandtæt membran, begyndte banen at bule. Det blev faktisk rejst som et problem allerede ved banens opførelse, men her mente rådgiver, at problemet ville forsvinde. Det gjorde det så ikke, og skaden skulle udbedres med en tilhørende regning på ca 1 million. Rådgivers firma mente i første omgang, at deres ansvar kun omfattede halvdelen, hvilket efterlod en regning til klubben på ca 500.000 kr. Efter behørig juridisk og moralsk pres valgte firmaet til sidst at påtage sig hele ansvaret og hele regningen. Skaden er nu udbedret, og vi håber, at banen fremover primært vil forvolde klubben glædelige stunder. Den har indiskutabelt en stor betydning for klubbens mulighed for at fastholde og tiltrække nye dygtige spillere.

Når man sådan tænker nærmere over det og ser på klubbens gøren og laden i 2019, så er det måske alligevel ikke så overraskende, at vi blev årets klub i 2019. Der sker også mange gode ting på tværs af holdene. Fx det årlige indendørs julestævne, der igen i 2019 blev samlingssted for en masse hold, tombola og hyggelig feststemning lørdag aften. Også her skal lyde en kæmpe tak til alle implicerede. Nedtagning af bender søndag aften skete i rekordtid som følge af de mange nye og velkendte ansigter, der ydede en hjælpende hånd. Den berømte (og berygtede) nytårskur for trænere foregik godt nok i januar 2020, men vedrører jo egentlig også afslutningen på 2019. Også den var igen en stor succes. For nogle fortsatte den ud til de lyse morgentimer, og jeg har eksplicit lovet ikke at nævne vinderholdet af selve turneringen. Nogle spillere på det hold soler sig i forvejen i alt for meget succes.

I 2019 fastholdt vi således kendte traditionsrige begivenheder og etablerede også nye. Som da divisionstræner Tom Søjberg havde en velbesøgt foredragsaften for klubbens øvrige trænere. Vi vil som sagt gerne gøre meget mere af det hele, men vores ydeevne begrænses ofte af antallet af frivillige hænder. Vi er privilegeret af at have mange og kvalificerede hænder, men vi har aldrig nok. 2020 kommer til at byde på nye udfordringer med at fastholde og udvikle ungdomshold samt sikre fødekæden til seniorafdelingen. Vi kommer i bestyrelsen og klubben generelt til at overveje, hvordan vi kan gøre det endnu bedre. Licenskrav og andre nye begrænsninger rammer os. Der er også hjælp at hente fra DBU og divisionsforening, men det er ikke altid, at vi er klar til at tage imod den. Tilsvarende kunne man have som ambition at samarbejde mere med andre klubber om trænerudvikling og efterskoleårgange, men det kan vi næppe, før vi for alvor som klub har fundet

vores egne ben. Hvad vil vi? Hvad vil vi satse på, og hvordan skaber vi en organisering, der kan understøtte det?

Tak for år 2019.